

Roma Ta Kafa Wahayin — Lamba Ta Hudu

Tayar da Tsofaffin Mukabalu Sabo: Yakin Kan Fassarar Annabci a Cikin Adventism

Jeff Pippenger

2024-08-08

An yi mana gargadi tun da wuri cewa “tsofaffin muhawarori” za a sake tayar da su a kwanaki na karshe.

“A cikin tarihi da annabci, Maganar Allah tana bayyana dogon rikici mai dorewa tsakanin gaskiya da kuskure. Wannan rikici har yanzu yana ci gaba. Abubuwan da suka taɓa faruwa, za su sãke maimaituwa. Tsofaffin muhawarori za a tayar da su daga sãke, kuma sababbin ka’idoji za su rika tasowa a kai a kai.” Selected Messages, littafi na 2, 109.

Ba shakka, waɗannan tsofaffin muhawarori sun kasance koƙari ne na shaidan domin raunana matsayin Romar Zamani, gama Romar papanci ta kwanaki na karshe ce take tabbatar da wahayin. Akwai misalai da dama na wannan gaskiya a tarihin Adventism. Na farko shi ne muhawarar da ta gudana tsakanin Furotestoci da Millerites kamar yadda aka wakilta a kan jadawalin farko na shekara ta 1843. Abin da kadai aka ambata a kan tsattsarkan jadawalin farko na 1843, wanda “Ubangiji ne ya ba da umarni a kansa kuma bai kamata a canja shi ba,” wanda ba nuni kai tsaye ba ne ga gaskiyar annabci na maganar Allah, shi ne wakilcin muhawarar Millerites da Furotestocin wancan lokaci. Furotestocin sun bayyana “’yan fashin mutanenka” na Daniyel sura ta goma sha ɗaya, aya ta goma sha huɗu, a matsayin Antiochus Epiphanes, alhali kuwa Millerites sun san cewa Roma ce.

“164 Mutuwar Antiyokas Epifanes, wanda ba shakka, bai tashi yaƙi da Yariman Sarakuna ba, domin ya riga ya mutu shekara 164 kafin a haifi Yariman Sarakuna.” Taswirar Majagaba ta 1843.

Bayan wannan sai aka yi gardama tsakanin James White da Uriah Smith game da sahihin tantance “sarkin arewa” a cikin sura ta goma sha ɗaya ta Daniel. James ya yi daidai wajen gane “sarkin arewa” a ayoyi na karshe na Daniel sura ta goma sha ɗaya a matsayin Roma ta Paparoma, ko kuwa kamar yadda nake kiranta, Roma ta zamani. Smith ya yi hujja cewa “sarkin arewa” na Daniel sura ta goma sha ɗaya, aya ta talatin da shida, Faransa ce mai rashin yarda da Allah.

“AYA TA 36. Kuma sarkin zai aikata bisa ga nufinsa; zai ɗaukaka kansa, ya kuma mai da kansa babba fiye da kowane allah, kuma zai faɗi abubuwan banmamaki gāba da Allah na alloli, kuma zai yi nasara har sai fushin ya cika; gama abin da aka kaddara, dole ne a aikata shi.

“Sarkin da aka gabatar a nan ba zai iya nufin wannan iko ɗaya da aka ambata a karshe ba; wato, ikon Paparoma; gama siffofin da aka bayyana ba za su dace ba idan aka ɗora su a kan wannan iko.” Uriah Smith, Daniel and Revelation, 292.

Smith ya shigar da nasa “fassara ta kashin kai” sa’ad da ya ce, “Sarkin da aka gabatar a nan ba zai iya nufin ikon nan ɗaya da aka lura da shi a baya ba; wato, ikon papacy; gama bayan ba za su dace ba idan aka ɗora su a kan wannan iko.” Maganar Allah ba ta taɓa kasa ba, kuma a nahawu kuskure ne a yi amfani da wata magana ta mutum domin a faryata bayyananniyar tsarin nahawun wannan nassi. Ayar ta ce “kuma sarkin,” abin da ke wajabta cewa sarkin da ake ganewa shi ne wannan sarkin nan guda da aka wakilta a sakin da ya gabata. Babu wata shaida game da wani sabon sarki, kuma Smith ya tabbatar cewa “ikon nan ɗaya da aka lura da shi a baya” shi ne “ikon papacy.” Ya yarda a cikin littafinsa cewa daga aya ta talatin da ɗaya har zuwa aya ta talatin da biyar ikon papacy ne, kuma da yake babu wata shaida ta nahawu da ke gano wani sabon sarki a aya ta talatin da shida, sai kawai ya yi gardama cewa ayoyin da suka biyo bayan aya ta talatin da biyar ba sa wakiltar siffon annabci na ikon papacy. Saboda haka ya shigar da ra’ayinsa game da Faransa.

Sa’ad da Smith ya zo ga aya ta arba’in, gurbatacciyar kafar annabci da ya gina bisa fassararsa ta kansa tana tilasta masa ya gane wani yaƙi mai ɓangarori uku, wanda bisa zato-zatonsa yake bayyana sarkin kudu a matsayin Masar, wadda a cikin ayar take “turawa” ga Faransa, kuma Turkiyya kuwa ya bayyana ta a matsayin sarkin arewa wanda shi ma yake zuwa gāba da Faransa. Wannan ƙarin fassarar ɗan’adam yana gina wani tsarin annabci da ya sa Smith yake tabbatar da wani Armageddon na zahiri, inda Turkiyya take tafiya zuwa Urushalima, abin da ke nuna ƙarshen jarrabawar ɗan’adam sa’ad da Mika’ilu ya miƙe. Littattafai da yawa a cikin tarihin Adventism an rubuta su daidai suna gano kuskuren irin wannan amfani.

Ba manufar wannan maƙala ba ce ta tattauna sakamakon fassarar keɓaɓɓiya ta Uriah Smith, sai dai kawai ta fayyace rigimar da ta biyo baya sa’ad da ya fara ingiza wannan fassarar tasa ta keɓe; domin sa’ad da James White ya yi hamayya da ra’ayinsa mai kuskure, sai ya zama wani sabon fanni na gardama a cikin Adventism inda aka kai hari ga daidaitacciyar gane Roma ta hanyar wani amfani na ƙarya.

Har ila yau, an yi doguwar muhawara mai jan lokaci game da “na kullum” a cikin littafin Daniyel, sa’ad da Adventism na Laodicea ya rungumi ra’ayin Protestant masu ridda, yana bayyana “na kullum” a cikin littafin Daniyel a matsayin hidimar Almasihu a cikin Wuri Mai Tsarki, sabanin tabbatacciyar gaskiyar tushe cewa “na kullum” alama ce ta Roma ta arna.

“Sa’an nan na ga, dangane da ‘na yau da kullum’ (Daniel 8:12), cewa kalmar ‘hadaya’ hikimar mutum ce ta ƙara, kuma ba ta cikin nassin; kuma Ubangiji ne ya ba waɗanda suka yi shelar kukan sa’ar shari’a fahimtar daidai game da ita. Sa’ad da haɗin kai ya kasance, kafin 1844, kusan duka sun kasance a haɗe kan fahimtar daidai game da ‘na yau da kullum’; amma a cikin rikice-rikicen da suka biyo bayan 1844, an rungumi wasu ra’ayoyi dabam, kuma duhu da ruɗani suka biyo baya. Lokaci bai kasance gwaji ba tun daga 1844, kuma ba zai ƙara zama gwaji ba har abada.” Early Writings, 74.

A lokacin ƙarshe, a shekara ta 1989, sa’ad da aka buɗe hatimin ayoyi shida na ƙarshe na Daniyel sura ta goma sha ɗaya, sai aka gane cewa sarkin arewa shi ne Roma ta Paparoma, daidai kamar yadda James White ya riga ya bayyana a muhawararsa da Uriah Smith. White ya yi amfani da tsarin “layi bisa layi” sa’ad da yake magance kuskuren Smith. White ya yi hujja cewa idan iko na

ƙarshe da aka wakilta a Daniyel sura ta biyu, da iko na ƙarshe da aka wakilta a Daniyel sura ta bakwai, da kuma iko na ƙarshe da aka wakilta a Daniyel sura ta takwas, dukansu Roma ne, to a kan layuka uku na shaidu, ikon da ya zo ga ƙarshensa a Daniyel sura ta goma sha ɗaya Roma ne, ba kamar yadda Smith ya yi da'awa cewa Turkiyya ce ba.

Motsin annabci na mala'ika na uku da ya fara a shekarar 1989, jim kaɗan bayan Satumba 11, 2001, ya gamu da jayayya game da sura ta ɗaya ta Joel. A cikin ayoyi biyar na farko, shaidu biyu—na farko na tsararraki, sannan na kwari—suna bayyana lalacewa mai ci gaba da Roma ta kawo a kan Adventism. “Mashaya” a cikin annabci, bisa ga Ishaya, su ne “masu raini waɗanda suke mulkin Urushalima.” Suna farka a tsara ta huɗu kuma ta ƙarshe. Wannan lalacewa mai ci gaba lalacewa ce ta ruhaniya, gama tana magana ne game da Urushalima ta kwanaki na ƙarshe, kuma tun daga tawayen 1863 zuwa gaba, Adventists na kwana ta bakwai na Laodiceya suka ci gaba da shan koyaswar Roma.

Maganar Ubangiji wadda ta zo wa Yowel ɗan Fetu'el. Ku ji wannan, ku dattawa, ku kuma saurara, dukanku mazaunan ƙasar. Shin wannan ya taɓa faruwa a kwanakinku, ko ma a kwanakin ubanninku? Ku ba da labarinsa ga 'ya'yanku, 'ya'yanku kuma su ba da shi ga 'ya'yansu, su kuwa 'ya'yansu ga wani tsara dabam. Abin da fara ta bari, ƙwaron fari ya cinye; abin da ƙwaron fari ya bari, tsutsa mai cin amfanin gona ta cinye; abin da tsutsa mai cin amfanin gona ta bari, macijiya ta cinye. Ku farka, ku mashaya, ku yi kuka; ku yi kururuwa, dukanku masu shan ruwan inabi, saboda sabon ruwan inabi, gama an datse shi daga bakinku. Yowel 1:1–5.

Bayan manyan gine-ginen birnin New York sun rushe, sai aka fahimta cewa ruwan sama na ƙarshen ya fara “yayyafawa”, kuma gardamar da ke cikin Habakkuk sura ta biyu, wadda ta cika a tarihin Millerite, ta sake fara gudana. Gardamar tana a kan ingantacciyar hanyar tafsirin annabci.

Zan tsaya a kan matsayina na tsaro, in sa kaina a kan hasumiyar tsaro, in yi jira in ga abin da zai faɗa mini, da kuma abin da zan amsa sa'ad da aka tsauta mini. Sai Ubangiji ya amsa mini, ya ce, Ka rubuta wahayi, ka bayyana shi sarai a kan alluna, domin mai karantawa ya ruga da shi. Gama wahayin yana nan tukuna domin ƙayyadadden lokaci, amma a ƙarshe zai yi magana, ba zai yi ƙarya ba. Ko da ya jinkirta, ka jira shi; gama lalle zai zo, ba zai yi jinkiri ba. Ga shi, ran wanda ya ɗaukaka kansa ba madaidaici ba ne a cikinsa; amma mai adalci zai rayu ta wurin bangaskiyarsa. Haka kuma, domin yana yin zunubi ta wurin ruwan inabi, mutum ne mai girman kai, ba ya zaune a gida; yana faɗaɗa marmarinsa kamar lahira, yana kuma kamar mutuwa, ba ya ƙoshi; amma yana tattara dukan al'ummai zuwa gare shi, yana tara dukan jama'a zuwa wurinsa. Habakkuk 2:1–5.

Gwajin Habakkuk ta biyu ya kasance irin gwajin motsin mutum dubu ɗari da arba'in da huɗu, wanda ya fara sa'ad da mala'ika mai ƙarfi na Ru'ya ta Yohanna sura ta goma sha takwas ya sauko a ranar 11 ga Satumba, 2001. Sa'an nan sai gardama ta fara tsakanin waɗanda suka tsaya a kan tushen Adventism kamar yadda aka wakilta a kan jadawalin majagaba na 1843, da waɗanda a cikin Habakkuk suke ƙetarewa “ta wurin ruwan inabi,” waɗanda kuma su ne “mashaya” na Joel waɗanda daga nan suka “farka,” sai dai kawai a “yanke sabon ruwan inabi” daga “bakinsu.”

Kalmar Ibraniyanci da aka fassara da “tsauta” a aya ta dāya tana nufin “yin gardama da”. An wakilci gardamar da aka ba masu tsaro na Millerite a kan jadawalin majagaba na 1843 wanda aka shirya a watan Mayu na 1842 domin cikiar waɗannan ayoyi. Wata kungiya da ta rayu ta wurin bangaskiyarsu tana cikin sabani game da sakon gaskiyar annabci na yanzu domin wannan zamani, da wata kungiya kuma wadda ta yi ketare ta wurin ruwan inabi. Waɗannan su ne mashayan Joel waɗanda suka farka suka tarar an yanke ruwan inabin—alamar koyarwa—daga bakunansu. Su ne mashayan Ishaya na Ifraimu waɗanda suke mulkin Urushalima kuma ba sa iya fahimtar littafin da aka hatimce.

Kaito ga rawanin girman kai, ga mashaya na Ifraimu, waɗanda kyawun daukakarsu fure ne mai bushewa, waɗanda suke kan tuddan kwaruruka masu yalwa na waɗanda giya ta rinjaya! Ga shi, Ubangiji yana da wani mai karfi da iko, wanda kamar guguwar kankara ce da hadari mai hallakarwa, kamar ambaliyar manyan ruwaye masu malalowa, zai fadar da su kasa da hannunsa. Rawanin girman kai, mashaya na Ifraimu, za a tattake su a karkashin kafafu.... Ku dakata, ku yi mamaki; ku yi ihu, ku yi kuka: sun bugu, amma ba da giya ba; suna tangal-tangal, amma ba da barasa ba.... Saboda haka ku ji maganar Ubangiji, ku mutane masu izgili, masu mulkin wannan jama'a da ke Urushalima. Gama Ubangiji ya zubo muku ruhun barci mai zurfi, ya kuma rufe idanunku: annabawa da shugabanninku, masu gani, ya lulluɓe su. Kuma wahayin kome ya zama a gare ku kamar maganar littafi mai hatimi, wanda mutane suke mikawa ga mai ilimi, suna cewa, Ina rokonka, karanta wannan: sai ya ce, Ba zan iya ba; gama an hatimce shi: Sa'an nan a miƙa littafin ga wanda ba shi da ilimi, a ce, Ina rokonka, karanta wannan: sai ya ce, Ni ba mai ilimi ba ne. Ishaya 28:1–3, 14; 29:9–12.

Muhawarar da ke cikin Habakkuk tsakanin mashayan Efraim da waɗanda suke tafiya ta wurin bangaskiya cikin Maganar annabcin Allah an bayyana ta musamman a matsayin muhawara game da ingantacciyar hanya da marar ingantacciyar hanya a cikin shaidar Ishaya, domin Ishaya ya nuna cewa hanyar “layi bisa layi” ce take sa mashayan su yi tuntuɓe su kuma shiga cikin alkawarin mutuwa.

Amma su ma sun yi kuskure ta wurin giya, ta wurin abin sha mai karfi kuma sun kauce daga hanya; firist da annabi sun yi kuskure ta wurin abin sha mai karfi, giya ta cinye su, sun kauce daga hanya ta wurin abin sha mai karfi; suna kuskure cikin wahayi, suna tuntuɓe cikin shari'a. Gama duk teburori sun cika da amai da kɗanta, har babu wani wuri mai tsabta. Wa zai koya masa sani? Kuma wa zai sa ya fahimci koyarwa? Waɗanda aka yaye daga nono, waɗanda aka cire daga mama. Gama dole umarni ya kasance bisa umarni, umarni bisa umarni; layi bisa layi, layi bisa layi; kaɗan a nan, kaɗan a can: Gama da lefuna masu tangal-tangal da wani harshe dabam zai yi magana da wannan jama'a. Ga waɗanda ya ce musu, Wannan shi ne hutun da za ku sa mai gajiya ya huta da shi; wannan kuma shi ne wartsakewa: duk da haka ba su yarda su ji ba. Amma maganar Ubangiji ta kasance a gare su umarni bisa umarni, umarni bisa umarni; layi bisa layi, layi bisa layi; kaɗan a nan, kaɗan a can; domin su tafi, su fadi da baya, a karya su, a kama su da tarko, a kuma cefke su. Saboda haka ku ji maganar Ubangiji, ku mutane masu ba'a, masu mulkin wannan jama'ar da take cikin Urushalima. Domin kun ce, Mun kulla alkawari da mutuwa, tare da lahira kuma muna da yarjejeniya; sa'ad da bulalar ambaliya mai kwarara za ta ratsa, ba za ta zo mana ba: gama mun mai da karya mafakarmu, kuma a karkashin yaudara mun

boye kanmu. Ishaya 28:7–15.

Sa'an nan Ishaya ya bayyana abin da Allah ya sanya a cikin gardamar Habakkuk wanda zai jawo hukunci a kan mashaya, kuma shi ne dutsen tushe, “sau bakwai” na Littafin Firistoci sura ta ashirin da shida, wanda shi ne annabcin lokaci na farko da Jibra'ilu da mala'iku suka jagoranci William Miller ya fahimta.

Saboda haka Ubangiji Allah ya ce, Ga shi, na shimfiɗa a Sihiyona dutse domin tushe, gwadadden dutse, dutsen kusurwa mai daraja, tabbataccen tushe: mai ba da gaskiya ba zai yi gaggawa ba. Ni kuma zan sa shari'a ta zama ma'auni, adalci kuma ya zama ma'aunin tsaye: kankara za ta share mafakar karya, ruwaye kuma za su cika mabayar. Kuma alkawarinku da mutuwa za a warware shi, yarjejeniyarku da lahira kuwa ba za ta tsaya ba; sa'ad da bulalar ambaliya za ta ratsa, sa'an nan za ku zama abin tattakawa gare ta. Ishaya 28:16–18.

Ba da dadewa ba bayan Ubangiji ya komo da mutanen zuwa ga tsoffin hanyoyi, tun daga Satumba 11, 2001, sai wata kungiya daga cikin waɗanda suke shiga cikin wannan motsi ta kudura cewa kwari huɗu na Joel suna wakiltar Musulunci na Bala'i na uku. Sa'ad da aka buɗe wa mutanen Allah a wannan karni na karshe hanyar fahimta ta “layi bisa layi,” an gane wata muhimmiyar ka'ida ta annabci. Wannan ka'ida ita ce amfani sau uku na annabci, kuma kungiyar da ta kudura cewa tsararraki huɗu na Joel suna wakiltar Musulunci na Bala'i na uku, ta yi amfani da ka'idar amfani sau uku na annabci ba daidai ba domin ta kafa wannan aikace-aikacen da ba daidai ba.

Sa'an nan a cikin zamanin shekara ta 2014, an ba Shaidan damar shiga cikin wannan motsi tare da ajandar “woke” ta masu luwadi da madigo daga Biritaniya da Ostareliya, wadda ta gina harinta bisa fassarar karya ta tarihin da aka wakilta a cikin Daniyel sura ta goma sha daya ayoyi na daya zuwa goma sha biyar. Shugabannin masu goyon bayan luwadi da madigo waɗanda suka kutsa kai suka kai wa wannan motsi hari, a karshe sun yi iƙirarin cewa Adventism yana buƙatar ya nemi afuwa ga fafaroma na Roma, domin wai ya yi zarge-zargen karya a kan maƙiyin Almasihu, wato fafaroma na Roma. Manufar wannan hari ita ce a kashe wannan motsi, kuma musamman a haifar da ruɗani a kan ainihin wannan nassi (Daniyel 11:1–15) inda aka gano “ɓarayin mutanenka.”

Duk waɗannan muhawarori yunkuri ne na Shaidan domin ya rikitar da alamar Roma ta papacy. Babu wani sabon abu a farkashin rana, bisa ga mafi hikimar mutum da ya taɓa rayuwa. A yau, muhawarar ta saƙe dogara ne a kan tantance ko wacece Roma, wadda aka wakilta da alamar “'yan fashin mutanenka”. Sabuwar fassara ta keɓaɓɓu kuma ta sirri tana da'awar cewa “'yan fashin mutanenka” ita ce Amurka, kuma da yin haka a fili suke nuna cewa ba su san cewa wannan ita ce daidai muhawarar farko-farko tsakanin Millerites da Furotestoci ba, da kuma tsohuwar maganar da ake dangantawa ga marubucin karni na sha shida John Heywood wadda take cewa, “Babu waɗanda suka kai maƙafi kamar waɗanda ba sa son gani.” Wata siga ta daban ta maganarsa ita ce, “Babu waɗanda suka kai kurame kamar waɗanda ba sa son ji.” Mafi yawan mutane mai yiwuwa ba su san cewa ana danganta wannan magana ga Heywood ba, kuma ba su fahimci cewa maganar Heywood an samo ta ne daga nassosin Littafi Mai Tsarki kamar waɗanda ake samu a Irmiya, Ishaya, kuma Yesu ya faɗe su a Sabon Alkawari.

Ku ji wannan yanzu, ya ku mutane marasa hikima, marasa ganewa; masu idanu ne, amma ba sa gani; masu kunnuwa ne, amma ba sa ji. Irmiya 5:21.

“Masu-mugunta” na Daniyel da “budurwai marasa-hankali” na Matiyu ne ba su fahimci “karuwar sani” ba. Karuwar sani a shekara ta 1989 da farko ita ce gane cewa ayoyi shida na karshe na sura ta goma sha daya ta littafin Daniyel suna bayyana tashi da faɗuwar karshe ta ikon papanci, ko kuma kamar yadda na kira shi, Roma ta Zamani. Ayoyin suna nuna Amurka, amma dangantakar Amurka da ikon papanci kadai. An bambanta “masu-mugunta” da “marasa-hankali” da “masu-hikima”, kuma masu-hikimar kwanaki na karshe suna da fahimtar karuwar sani a shekara ta 1989. Marasa-hankalin su ne waɗanda suke da idanu, amma ba sa gani, kuma suna da kunnuwa amma ba sa ji.

Na kuma ji muryar Ubangiji tana cewa, Wa zan aika, kuma wa zai tafi dominmu? Sai na ce, Ga ni nan; aike ni. Sai ya ce, Ka tafi, ka faɗa wa wannan jama'a, Ku ji kwarai, amma kada ku gane; ku duba kwarai, amma kada ku fahimta. Ka sa zuciyar wannan jama'a ta yi kauri, ka sa kunnuwansu su yi nauyi, ka rufe idanunsu; don kada su gani da idanunsu, su ji da kunnuwansu, su fahimta da zuciyarsu, su tuba, a warkar da su. Ishaya 6:8–10.

Mutanen da ake yi wa jawabi a cikin Ishaya sura ta shida su ne waɗanda ke ikirarin cewa suna cikin sakon “gaskiyar yanzu” wanda ya iso a ranar 11 ga Satumba, 2001, gama Ishaya shida yana nuna cewa lamarin ya faru ne a lokacin da “ƙasa ta cika da ɗaukakar Ubangiji”. An haskaka duniya da ɗaukakar Allah sa'ad da mala'ikan Ru'ya ta Yohanna goma sha takwas ya sauko, a lokacin da manyan gine-ginen Birnin New York suka rushe ta wurin taɓawar Allah.

A shekarar da sarki Uziya ya mutu, sai na ga Ubangiji yana zaune a bisa kursiyi, mai tsawo kuma ɗaukaka; kuma mayafinsa ya cika haikalin. A samansa kuma seraɓimai suna tsaye: kowane ɗayansu yana da fikafikai shida; da biyu ya rufe fuskarsa, da biyu ya rufe kafafunsa, da biyu kuma yake tashi. Sai ɗaya ya yi kira ga wani, ya ce, Mai tsarki, mai tsarki, mai tsarki ne Ubangijin runduna: dukan duniya cike take da ɗaukakarsa. Sai ginshikan ƙofar suka girgiza saboda muryar wanda ya yi kiran, gidan kuma ya cika da haɓaki. Ishaya 6:1–4.

‘Yar’uwa White ta danganta shelar mala'ikan da abin da ya faru wanda ke nuna lokacin da mala'ikan Wahayi sura ta goma sha takwas ya cika duniya da ɗaukakarsa.

“Sa'ad da Allah yake shirin aiko Ishaya da saƙo zuwa ga mutanensa, da fari Ya ba annabin izini ya kalli, cikin wahayi, tsattsarkan tsarkaka da ke cikin Wuri Mai Tsarki. Ba zato ba tsammani ƙofar da labulen ciki na Haikalin suka zama kamar an ɗaga ko an ja gefe, aka kuwa ba shi izinin yin dubi a ciki, zuwa ga tsattsarkan tsarkaka, inda ko kafafun annabin ma ba za su iya shiga ba. Sai wahayi ya bayyana a gabansa na Jehobah zaune a kan kursiyi mai tsayi, ɗaukakke, alhalin rigar ɗaukakarsa ta cika Haikalin. A kewaye da kursiyin kuwa akwai seraɓim, kamar masu tsaro a kusa da babban Sarki, suna kuma nuna hasken ɗaukakar da ta kewaye su. Yayin da waƙoƙinsu na yabo suka amsa da sautuka masu zurfi na sujada, ginshikan ƙofar suka girgiza, kamar girgizar ƙasa ce ta jijjiga su. Da leɓuna marasa ƙazantar zunubi, waɗannan mala'iku suka zubo yabon Allah. ‘Mai tsarki, mai tsarki, mai tsarki, Ubangijin runduna ne,’ suka yi kira; ‘dukan duniya cike take da ɗaukakarsa.’ [Dubi Ishaya 6:1–8.]”

“Seraphim da suke kewaye da kursiyin suna cike da tsoron girmamawa kwarai yayin da suke duban daukakar Allah, har ba su ko da na dan lokaci su dubi kansu da sha’awar yabo ba. Yabonsu ga Ubangijin runduna ne. Yayin da suke kallon gaba, zuwa lokacin da dukan duniya za ta cika da daukakarsa, wakar nasara tana amsawa daga daya zuwa ga wani cikin rerawa mai dadin sauti, ‘Mai tsarki, mai tsarki, mai tsarki, shi ne Ubangijin runduna.’” Gospel Workers, 21.

An ba Ishaya saƙo ya kai wa wani mutane da suke da idanu, amma ba su zaɓi gani ba, kuma suke da kunnuwa, amma ba su zaɓi ji ba, shi yana wakiltar mutanen Allah a lokacin hatimcewa da ya fara a ranar 11 ga Satumba, 2001. Yesu, a matsayin Alfa da Omega, yana bayyana farkon da ƙarshen lokacin hatimcewar dubu ɗari da arba’in da huɗu tare. A ƙarshen kuma za a sake samun wani manzo da Ishaya yake wakilta, wanda zai kai saƙo ga mutanen da suka zaɓi kada su gani kuma kada su ji. Wannan saƙon zai haifar da tsarkakewa ta ƙarshe ta dubu ɗari da arba’in da huɗu. Saƙon kuwa shi ne kalmomin Gaskiya, waɗanda ake kawowa daga shaidar annabcin Allah. Wannan shaidar annabcin ita ce “wahayin” da aka kafa ta wurin ikon da aka alamta da “yan fashin mutanenka”.

A talifi na gaba za mu ɗauki kowace daga cikin waɗannan muhawarori, mu shimfiɗa su a kan juna ta hanyar layi bisa layi. Layi na Millerite, layin Smith da White, layin “na yau da kullum”, layin “sarkin arewa” a 1989, layin kwarin Joel da muhawarar yanzu. Tsosaffin muhawarori shida, waɗanda idan aka dube su layi bisa layi, a sarari suna tabbatar da gaskiyar muhawara ta farko wadda aka wakilta a kan jadawalin majagaba na 1843. Wannan gaskiyar kuwa ita ce, Roma ita ce “yan fashin mutanenka”, waɗanda suke ɗaukaka kansu, kuma suke faɗuwa, kuma suke kafa wahayin.

“Na ga cewa jadawalin 1843 an shirya shi ne ta wurin hannun Ubangiji, kuma bai kamata a canja shi ba; cewa lambobin sun kasance yadda Shi yake so su kasance; cewa hannunsa yana a bisansu, kuma ya boye kuskure a cikin waɗansu daga cikin lambobin, domin kada kowa ya gan shi, sai bayan an ɗauke hannunsa.” Early Writings, 74.

Kin gaskiyar da ke kan wancan taswira yana nufin, a lokaci guda, ƙin ikon Ruhun Annabci, kuma taswirar ta nuna cewa Roma ce, ba Amurka ba, take kafa “wahayin”, wato wahayin da Sulemanu yake umurtar mu cewa in babu wannan “wahayi”, mutanen Allah za su halaka.

“Shaidan yana... ta dagewa kullum wajen tursasa abin ƙarya ya shigo—domin ya kau da mutane daga gaskiya. Rudin Shaidan na ƙarshe-ƙarshe kuwa zai kasance ne wajen mai da shaidar Ruhun Allah ta zama marar amfani. ‘Inda babu wahayi, mutane sukan lalace’ (Karin Magana 29:18). Shaidan zai yi aiki da dabara kwarai, ta hanyoyi dabam-dabam kuma ta wurin wakilai mabambanta, domin ya girgiza amincewar ragowar mutanen Allah ga shaidar gaskiya.”

“Za a kunna wata ƙiyayya a kan Shaidun wadda ta shafi Shaidan ce. Ayyukan Shaidan za su kasance domin su girgiza bangaskiyar ikilisiyoyi game da su, saboda wannan dalili: Shaidan ba zai iya samun hanya a sarari haka ba don ya shigar da rudunsa, ya ɗaure rayuka a cikin yaudarorinsa, idan aka kula da gargade-gargade da tsawatarwa da shawarwarin Ruhun Allah.” Selected Messages, littafi na 1, 48.

“Shi wanda yake gani a karfashin abin da yake bayyana a fili, wanda yake karanta zukatan dukan mutane, ya fadi game da waɗanda suka sami babban haske cewa: ‘Ba su shan baƙin ciki ko mamaki saboda halinsu na dābi’a da na ruhaniya.’ Hakika, sun zaɓi hanyoyinsu na kansu, kuma ransu yana jin daɗi cikin abubuwan kyamarsu. Ni ma zan zaɓa musu ruɗunsu, in kuma kawo abin da suke tsoro a kansu; domin sa’ad da na kira, ba wanda ya amsa; sa’ad da na yi magana, ba su ji ba: amma sun aikata mugunta a gaban idanuna, suka kuma zaɓi abin da ban ji daɗinsa ba.’ ‘Allah kuma zai aiko musu da babban ruɗi, domin su gaskata karya,’ domin ba su karɓi kaunar gaskiya ba, domin a cece su,’ ‘amma sun ji daɗin rashin adalci.’ Ishaya 66:3, 4; 2 Tassalunikawa 2:11, 10, 12.”

“Malamin sama ya yi tambaya: ‘Wace ruɗani ce mafi karfi da za ta iya yaudarar hankali fiye da riya cewa kana ginawa a kan sahihin harsashi kuma Allah yana karɓar ayyukanka, alhali kuwa a zahiri kana gudanar da abubuwa da yawa bisa ga manufar duniya kuma kana yin zunubi ga Jehovah? Kai, wannan babban yaudara ne, ruɗani mai dāukar hankali, wanda yake mamaye zukata sa’ad da mutane waɗanda a dā suka san gaskiya suka rikita siffar ibada da ruhinta da ikonta; sa’ad da suke zaton cewa su masu arziki ne, sun karu da dukiya, kuma ba sa bukatar kome, alhali kuwa a zahiri suna bukatar kowane abu.’” Testimonies, juzu’i na 8, 249, 250.